

gereken bir şey kalmadı

yazmam gereken bir şey kalmadı

rüzgâr esin sesini doldurup cebine
benden habersiz gecelere hecelere
göz kırpmaz oldu kimse nedense

düşündüm ki
düşünmem gereken bir şey kalmadı
yeteri kadar papatya toplanmadı

bu yüzden dizlerim kanıyor durmadan geceleri
bunu bir ben biliyorum bir de ölüsü gençliğimin

bahar gelmeden yazın gelmesi beklenir oldu
şairler sesleri sesler şairleri sevmez oldu

soyunup çırılçıplak balıklar pullarından
sinemalara gider oldu kedilere sormadan

bilmem gereken bir şey kalmadı
bildiğim ne varsa kuluçkada kartal yuvasında
baldıran zehrinde sokrat düşünde

yaşamam gereken bir şey kalmadı
hepsini geçirdim gözlerimden
siyah beyaz sinema perdesinden

ellerime baktım. avuçlarıma göklere
kuyudan su çeken ağır taşlara
sünger avcılarına ve ceylan
kalan ne varsa onlara

gizli meleklerime
zeytinliklere.

Deliceler Aşkına, Şiir den Yayıncılık, 2007